Pregaria.cat

Entrada

Rabuni (3)

Ella es girà i li diu Rabuni en la llengua del hebreus."Rabuni"que vol dir Mestre. (Joan20, 16).
Encara ara sempre que sento el meu nom tinc un impuls a girar-me; és un inici de moviment extern que respon a una força interna. L'acompanya un acceleració del cor. Tot ve d'aquell matí que de nou Jesús em va trobar quan anava ben perduda. Mai ningú m'havia dit *Maria* de la forma que Ell ho va pronunciar.

Em vaig girar i des del més profund de mi llançant-me als seu peus li deia una i altre vegada: rabuni.

Rabuni és una paraula preciosa, que no es pot traduir completament a qualsevol altre idioma. No és únicament Mestre, és molt més. Mestre meu, mestre que estimo, mestre interior, mestre savi i amable, mestre dolç i fort, mestre de vida, mestre sempre nou, mestre encertat, mestre que no sols parles sinó que dius fins quan calles, mestre per sempre... rabuni, rabuni...

Sempre tinc present al "Rabuni" a la meva vida. No el veig, i hi és. Quina cosa més estranya, no us sembla, que hi sigui sense ser-hi palpablement. I és que una de les coses que vaig entendre aquell matí de Pasqua és que ja mai m'ha deixat. Potser de tant que el cercava i amb tanta ànsia que Ell va entendre que endavant viuria en mi, en el meu interior, dintre del meu cor, i per sempre. Potser pot semblar una bogeria, i en cert sentit ho és, però per a mi viure és Jesús i des d'Ell tota la resta.

Sabeu, hi ha una cosa que m'ha cridat molt l'atenció. He constatat que el que em passa a mi també li passa a molts de la comunitat cristiana. No en parleu massa, però de vagades sento que em diuen: que Jesús viu en mi és evident, m'acompanya, em mira, m'abraça, em perdona, em guia, em consola, em comunica fe, esperança i molt d'amor...etc.

Quina sort, quina joia, quina força, quin coratge, quina esperança... i tot gràcies a Jesús, el nostre rabuni.

(A l'evangeli de Joan trobem aquelles paraules que el Senyor va dir a Nicodem: "Déu no va enviar al seu Fill al món per condemnar-lo sinó per salvar al món" Una de les formes que té aquesta salvació és donar-nos en Jesús un Mestre, un Rabuni, que ens acompanyi, ens guií, ens ensenya i il·lumini. Esdevenir cristià és anar fent-se deixeble de Jesús Sempre en camí, sempre escoltant, sempre tenint-lo present i guiant la nostra vida amb Ell i per a Ell)

1.- He descobert en Jesús el meu Mestre, Rabuni,, o encara estic arrelat a una religió de preceptes i normes buides de l'experiència interior i de l'ensenyament amable del Crist?

2.- En concret què significa per a mi dir-li a Jesús: Rabuni? Com hauria d'ajudar a l'església experimentar més a Jesús com a Mestre bo? Què puc fer?

Jesús Renau sj